

ദേഹം, ദേഹി, ആത്മാവ്

മനുഷ്യർ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തരാണ് കാരണം നമുക്ക് ഭൂതകാലത്തെ, വർത്തമാനകാലത്തോടും ഭാവിയോടും ബന്ധപ്പെടുത്തി മരണാനന്തരജീവിതത്തെ കുറിച്ചു ആരാധുവാൻ കഴിയുന്നു. ലഭ്യമായ വിവരങ്ങളെല്ലാം ചേർത്തുവെച്ചാൽ, ജീവിതത്തിന് ഒരു ഉദ്ദേശം ഉണ്ടെന്നും, ഈ ജീവിതത്തിനുശേഷം ഒരു തരത്തിലുള്ള നിലനില്പുണ്ട് എന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

നമ്മുടെ അവകാശം

പാപം നിമിത്തമാണ് മരണം ലോകത്തിലേക്ക് വന്നത് (ഉൽപത്തി 3:17-19; റോമർ 5:12; 1 കൊരിന്ത്യർ 15:22). ആദാമും ഹവ്വയും സാത്താന്റെ ഭോഷ്ക്ക് വിശ്വസിച്ച അനുസരിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷയായിരുന്നു അത് (യോഹന്നാൻ 8:44). “നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും മരിക്കയില്ല” (ഉല്പത്തി 3:4). ആത്മീയ മരണം (റോമർ 6:23; 1 തിമൊഥെയോസ് 5:6; യാക്കോബ് 1:15) സംഭവിച്ചത് അവർ പാപം ചെയ്തപ്പോഴായിരുന്നു, ഭൗതികമായി അവർ മരിക്കുവാൻ കാരണം ജീവവ്യക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നാതിരിക്കുവാൻ അവരെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറന്താക്കിയതുകൊണ്ടാണ് (ഉൽപത്തി 3:22, 23). ദൈവം ആദാമിനോട് പറഞ്ഞു, “നീ പൊടിയൊക്കുന്നു, പൊടിയിലേക്ക് തിരികെ ചേരും” (ഉൽപത്തി 3:19).

“നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും മരിക്കും” എന്ന് ദൈവം ആദാമിന് കൊടുത്ത മുന്നറിയിപ്പ് (ഉൽപത്തി 2:17) അവന്റെ പിൻഗാമികൾക്കും ബാധകമായി. “ഒരിക്കൽ മരണം ദൈവം മനുഷ്യന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും (എബ്രായർ 9:27) ആ സത്യം അറിയാൻ ദൈവികമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ നമുക്ക് ആവശ്യമില്ല. ആദ്യത്തെ മരണം (ഹാബേലിന്റെ, ഉല്പത്തി 4:8) മുതൽ ഇതുവരെ, എല്ലാറ്റിന്റേയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന അവസാനം മരണമാണ്. അതിന് ഏക ഒഴികഴിവ് ഹാനോക്കും (ഉല്പത്തി 5:24; എബ്രായർ 11:5) ഏലിയാവും മാത്രമായിരുന്നു (2 രാജാക്കന്മാർ 2:11), അവരെ രണ്ടുപേരെയും നേരിട്ട് സ്വർഗത്തിലേക്ക് എടുക്കുകയായിരുന്നു.

നമുക്ക് അന്വേഷണതരയുള്ളതുകൊണ്ട്, സ്വാഭാവികമായി നാം ചോദിച്ചേക്കാം, “നാം മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?” ശരീരത്തിന്റെ മരണം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ നമ്മുടെ അലങ്കാരം എന്തെങ്കിലും സഹായിക്കുമോ? അതിനുശേഷം നാം എന്തായിരിക്കും? നാം മറ്റൊരു യുഗത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമോ, മരണവാതിലിനപ്പുറം നമുക്ക് ഒരു നിലനിൽപ്പുണ്ടോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ആ നിലനിൽപ്പ് എന്തുപോലെയായിരിക്കും?

നമ്മുടെ ധർമ്മികത

ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത് - പിതാവായ ദൈവവും, പുത്രനായ ദൈവ

വും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആയ ദൈവവും അമർത്യരാണെങ്കിലും (1 തിമൊഥെയൊസ് 6:15, 16; കൂടാതെ 1:17 ഉം നോക്കുക) - മനുഷ്യരായ നാം മർത്യരാണ്. ഗ്രീക്ക് വാക്കായ *ത്നേടോസ്* നമ്മുടെ മർത്യതയെ പ്രകടമാക്കിയിരിക്കുന്ന താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക: (1) “പാപം നിങ്ങളുടെ മർത്യശരീരത്തിൽ വാഴരുത്” (റോമർ 6:12); (2) “ക്രിസ്തു നിങ്ങളുടെ മർത്യശരീരങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കും” (റോമർ 8:11); (3) “ഈ മർത്യമായതു അമർത്യമായതിനെ ധരിക്കേണം” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:53); (4) “ദ്രവത്വമായതു അദ്രവത്വത്തേയും ധരിക്കേണം” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:54); (5) “ഞങ്ങളുടെ മർത്യശരീരത്തിൽ” (2 കൊരിന്ത്യർ 4:11); (6) “മർത്യമായത് നീങ്ങിപ്പോകേണ്ടത്” (2 കൊരിന്ത്യർ 5:4). ഈ വാക്യങ്ങളിലെല്ലാം ആ വാക്ക് ശരീരത്തോട് ചേർത്താണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, അതായത് മനുഷ്യന്റെ ജഡികഭാഗം. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:53, 54-ൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും പൗലൊസ് “ദ്രവത്വമുള്ളത്” എന്നും “മർത്യമായത്” എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശരീരത്തെയാണ് എന്നത് സ്പഷ്ടം. മുൻപ് അവൻ പറഞ്ഞു, “ദ്രവത്വത്തിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, അദ്രവത്വത്തിൽ ഉയിർക്കപ്പെടുന്നു” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:42). “പ്രാകൃതശരീരം വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ആത്മീകശരീരവും ഉണ്ട്” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:44).

നമ്മുടെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുവാനിരിക്കുന്ന ശരീരങ്ങൾ അമർത്യമാണ് (1 കൊരിന്ത്യർ 15:53, 54), അതിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ മർത്യമാണെന്ന് അത് അന്തർലീനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ബൈബിളിൽ മർത്യമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ശരീരത്തെയാണ്, അല്ലാതെ ആന്തരിക മനുഷ്യനെയല്ല.

നമ്മുടെ ചമയൽ

നാം മരിക്കുമ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നതിനെ കുറിച്ചുള്ള തീർച്ച അനുസരിച്ചാണ് നമ്മെ ചമയിപ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ മനോഭാവം ഇരിക്കുന്നത്. നാമെന്ന് നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ, ചുരുങ്ങിയത് ആ സമയത്ത്, മരണത്തോടെ എല്ലാം അവസാനിക്കുമെന്ന് നാം വിശ്വസിച്ചേക്കാം. നേരെ മറിച്ച്, നമ്മുടെ ശരീരമെന്ന് പറയുന്നത് നാം ചമയിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ, നമ്മുടെ ശരീരം മരിച്ചാലും നാം ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ നിലനിൽക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കും.

നാം ആയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ദൈവം നമ്മെ മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കി: “ദൈവം തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കി ...” (ഉല്പത്തി 1:27). നമുക്ക് ശരീരം മാത്രമെ ഉള്ളുവെങ്കിൽ, ആ ശരീരം ദൈവസാദൃശ്യത്തിലാണുണ്ടാക്കിയതെങ്കിൽ, നാം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ദൈവരൂപത്തിലായിരിക്കും. അതു ശരിയായിരുന്നാൽ, ദൈവം പുരുഷനോ അതോ സ്ത്രീയോ? ആത്മാവായ ദൈവത്തിന് (യോഹന്നാൻ 4:24) ഈ ഗൃഹത്തിലുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതത്തിനായി നല്കിയ ഭൗതികമായ ശരീരത്തെപ്പോലെ കൈകളും, കാലുകളും, വയറും ഉണ്ടോ?

പൗലൊസ് ശരീരത്തെ കുറിച്ച് എഴുതി, “നാം മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവന്റെ പ്രതിമ ധരിച്ചതുപോലെ, സ്വർഗീയന്റെ പ്രതിമയും ധരിക്കും” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:49). ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളിൽ മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവന്റെ പ്രതിമയുണ്ട് എങ്കിൽ, പിന്നീട് സ്വർഗീയന്റെ പ്രതിമ ധരിക്കുമെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ സ്വർഗീ

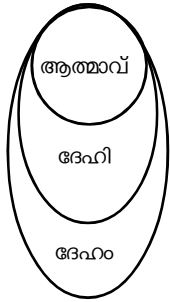
യന്റെ പ്രതിമ ഇല്ല. നാം ഉയർത്തപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടുവേണ്ടി നമുക്ക് സ്വർഗീയന്റെ പ്രതിമ ലഭിക്കും. ദൈവം തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, ശരീരമല്ല ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചത്; അല്ലെങ്കിൽ, നമ്മിൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ “സ്വർഗീയന്റെ പ്രതിമ” ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ദൈവം ആത്മാവായതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവായിരിക്കണം ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നത് എന്തെന്നാൽ ഓരോ വ്യക്തിയിലും സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ രൂപം ഉണ്ട് എന്നാണ്.

നാം ആത്മാവും ദേഹവും ദേഹിയുമാണെന്ന് പൗലോസ് വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നു (1 തെസലോനികർ 5:23). പ്രാണനേയും ആത്മാവിനേയും സന്ധിമജ്ജകളെയും തുളച്ചുചെല്ലുന്ന തരത്തിൽ വേർപെടുത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ളതാണ് ദൈവവചനം (എബ്രായർ 4:12). അവ രണ്ടും വേർപെടുത്താവുന്നതാണെങ്കിൽ ഒന്നല്ല എന്ന് സ്പഷ്ടം.

അക്കാരണത്താൽ, നാം മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുള്ള “ട്രൈക്കോടോമസ്” ആണ്. എന്നു തീർച്ചയാക്കാം. അത് പിതാവും, പുത്രനും, പരിശുദ്ധാത്മാവും എന്ന പോലെ (മത്തായി 28:19) ഏകദൈവമാകുന്നതുപോലെയാണ് (യോഹന്നാൻ 10:30). മൂന്നും - ആത്മാവും, പ്രാണനും, ദേഹവും - ചേർന്ന് ഒരു വ്യക്തിയാകുന്നു, മുഴുവൻ വ്യക്തിയാകുന്നു.

ചിലപ്പോൾ ആത്മാവും പ്രാണനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസിലാക്കുവാൻ പ്രയാസം നേരിടുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും, അതിനർത്ഥം അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഇല്ലെന്നല്ല. നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ “ആത്മാവ്” ഇല്ലെന്നാണ് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ “ആത്മാവ്” എന്നു പറയുന്നത് മുഴുവൻ വ്യക്തിയേയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് - അതിൽ ജീവശ്വാസം എന്ന ആത്മാവും ശരീരവും ഉൾപ്പെടുന്നു.

“ആത്മാവ്” പൊതുവായി തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ജീവൻ അല്ലെങ്കിൽ ജീവിക്കുന്നവ എന്നായതുകൊണ്ട് പ്രശ്നം കൃത്യമറിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. ജീവനുള്ളവയിൽ മൃഗങ്ങളും (“ജീവജന്തുക്കളും”; ഉൽപത്തി 1:20, 21, 24), മനുഷ്യനും (“ജീവനുള്ളവ” ഉൽപത്തി 2:7), ആന്തരിക വ്യക്തിയും (പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് “എന്റെ ആത്മാവ്,” “അവളുടെ ആത്മാവ്,” “നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ്,” “അവന്റെ ആത്മാവ്” എന്നെല്ലാമാണ്; ഉൽപത്തി 27:4; 35:18; ലേവ്യാപുസ്തകം 16:29; ലൂക്കോസ് 12:20; ന്യായാധിപന്മാർ 16:16). “ആത്മാവ്” എന്നതിനർത്ഥം അദൃശ്യമായ ശക്തി, കാറ്റ്, പ്രാണൻ, അല്ലെങ്കിൽ ശ്വാസം എന്നതും സങ്കീർണ്ണതക്ക് മറ്റൊരു കാരണമാണ്.

മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുള്ള മനുഷ്യാകാരം

ശരീരം

ശരീരം നമ്മിലുള്ള മർത്യഭാഗമാണ്, അതിനെ “മർത്യശരീരം” എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു (റോമർ 6:12), “മർത്യശരീരം” (2 കൊരിന്ത്യർ 4:11), “പുറമെയുള്ള മനുഷ്യൻ” (2 കൊരിന്ത്യർ 4:16), “ഭൗമഭവനം” (2 കൊരിന്ത്യർ 5:1).

നമ്മുടെ ശരീരം നാം ജീവിക്കുന്ന ഭൗമഭവനമാണ്. അതു മുഖാന്തരമാണ് നമക്ക് ഭൗതികനിലനിൽപ്പുള്ളത്.

ആത്മാവ്

എബ്രായവാക്ക് *നെഫേശും* ഗ്രീക്ക് വാക്ക് *സൂക്കെയും* തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്ന “ആത്മാവ്” എന്ന വാക്കിന് വിവിധ അർത്ഥങ്ങളാണുള്ളത്. അവ എങ്ങനെ തർജ്ജിമ ചെയ്യണമെന്ന് സന്ദർഭം മാത്രമെ വ്യക്തമാക്കുകയുള്ളൂ. *നെഫേശ്* എന്ന വാക്ക് കെജെവി ഇരുപത്തി-ഒമ്പതു വിവിധ രീതിയിലാണ് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. *നെഫേശിനു* തുല്യമായ ഗ്രീക്ക് വാക്കായ *സൂക്കെയും* കെജെവി വിവിധ രീതിയിലാണ് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

“ആത്മാവ്” എന്നത് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ സ്പഷ്ടമായ മുഴുവൻ വ്യക്തിത്വ അസ്തിത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു (1 പത്രോസ് 3:20). അതേ വാക്ക് ജീവനെ ഉദ്ദേശിച്ചും (മത്തായി 2:20; 6:25) അല്ലെങ്കിൽ അകത്തെ മനുഷ്യനെ ഉദ്ദേശിച്ചും (മത്തായി 10:28), വികാരങ്ങൾ അടക്കമുള്ള അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും (മർക്കൊസ് 14:34; യോഹന്നാൻ 12:27), വിവേചനം (ലൂക്കൊസ് 12:19), നമസ്കാരം (ലൂക്കൊസ് 1:46), ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനെ കുറിച്ചുപോലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (മത്തായി 12:18; എബ്രായർ 10:38).

പ്രാണൻ

ബൈബിളിൽ എബ്രായ വാക്ക് *റുവാക്കും* ഗ്രീക്ക് വാക്ക് *ന്യുമായും* മിക്കവാറും തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് “സ്പിരിറ്റ്” അർത്ഥം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഭൗതിക-മല്ലാത്ത കാറ്റ് (ഉൽപത്തി 8:1; യോഹന്നാൻ 3:8), ശ്വാസം (ഉൽപത്തി 6:17), ആത്മീയജീവികൾ (സെഖര്യാവ് 6:5; യോഹന്നാൻ 4:24; എബ്രായർ 1:14), ആന്തരികഗുണങ്ങൾ (പുറപ്പാട് 28:3; 1 കൊരിന്ത്യർ 4:21), അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യാത്മാക്കൾ (ഉൽപത്തി 45:27; 1 കൊരിന്ത്യർ 2:11).

ആത്മാവും പ്രാണനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ “സോൾ” എന്നതുകൊണ്ട് മുഴുവൻ വ്യക്തിയെയുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (ശരീരവും ആത്മാവും അടക്കം), ജീവനിലേക്ക്, അല്ലെങ്കിൽ ആന്തരിക മനുഷ്യനിലേക്ക് (ശരീരം എന്ന, ബാഹ്യമനുഷ്യനിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി; 2 കൊരിന്ത്യർ 4:16). മനുഷ്യന്റെ ഭാഗമായ സ്പിരിറ്റ് ഭൗതിക ശരീരത്തിൽനിന്ന് വേറിട്ട പ്രത്യേകതയുള്ളതാണ്, അതു നമ്മിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഭൗതിക-മല്ലാത്ത ഭാഗമാണ് (യോഹന്നാൻ 4:24), അത് നാം ഗർഭം ധരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മിൽ തരുന്നതാണ് (സഭാപ്രസംഗി 12:7; സെഖര്യാവ് 12:1; എബ്രായർ 12:9).

ഈ ഭൂമിയിലുള്ള അവസ്ഥ നമ്മെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന മൂലങ്ങളുടെ ഭാഗമായ ശരീരം ഭൗതികമാണ്. ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്ന വ്യക്തിയെയാണ് സാധാരണ “സോൾ” എന്നു വിളിക്കുന്നത്: “നിങ്ങൾ” അല്ലെങ്കിൽ “ഞാൻ.” നാം ശരീരത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ശരീരം ഭൗമികഭവനമാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ ദേഹിക്കും, ഭൗതികവശമായ, ശരീരവും, അദൃശ്യമായ, ദൈവത്തിന്റെ-രൂപം-ആയ, ഭൗതിക-മല്ലാത്ത ആത്മാവും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്

മനുഷ്യൻ. നാം ശരീരത്തെ കുറിച്ച് മാത്രം പറയുമ്പോൾ, ആത്മാവിനേയും ദേഹിയേയും പരാമർശിക്കുന്നില്ല. നാം ആത്മാവിനെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ശരീരത്തെയല്ല പരാമർശിക്കുന്നത്. നാം ആത്മാവിനെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, “നിങ്ങൾ” അല്ലെങ്കിൽ “ഞാൻ” എന്ന മുഴുവൻ വ്യക്തിയേയുമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്-ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്ന ആന്തരിക മനുഷ്യൻ (2 കൊരിന്ത്യർ 4:16). ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഓരോ ശരീരം ഉണ്ട്. പക്ഷെ നാം ശരീരം മാത്രമല്ല. നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ ആത്മാവ് ഉണ്ട്. എന്നാൽ നാം ആത്മാക്കളേക്കാളധികമാണ്. ജീവനും, അസ്തിത്വവുമുള്ള ദേഹികളായി നമ്മെ വിളിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഭൗതികശരീരത്തിൽ പ്രാണൻ ഉണ്ട് എന്നു പറയാം.

ഉപസംഹാരം

മനുഷ്യനിൽ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളാണുള്ളത്: ശരീരം, ദേഹി, ആത്മാവ്. അക്കാ രണത്താൽ ശരീരം മരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മിലുള്ള ആത്മാവും, ദേഹിയും മരിക്കുന്നില്ല. മരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഭൗതിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിലക്കുന്നു, എന്നാൽ ആത്മാവും ദേഹിയും ശരീരത്തിനു പുറത്തുണ്ടാകും.